

Sygn. akt IV U 292/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2017 r. w S.

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 14 sierpnia 2014 r. Nr (...), znak (...)- (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z udziałem płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

I. oddala odwołanie;

II. odstępuje od obciążania A. P. kosztami procesu.

Sygn. akt IV U 292/17

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 14 sierpnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.) stwierdził, że A. P. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o. o. podlega od 1 sierpnia 2010r. nieprzerwanie obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, a od dnia 1 marca 2014r. w pełnym wymiarze czasu pracy z podstawą wymiaru składek w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym roku kalendarzowym.

W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał m. in., iż A. P. była w okresie od sierpnia do września 2011r. zatrudniona u płatnika składek w pełnym wymiarze czasu pracy, za co otrzymywała minimalne wynagrodzenie. Od października 2011r. do lutego 2014r. ubezpieczona zatrudniona była w wymiarze 1/2 etatu, co powodowało, iż otrzymywała połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę. Od 1 marca 2014r. ubezpieczona miała zostać zatrudniona ponownie w pełnym wymiarze pracy, tym razem za wynagrodzeniem w kwocie 4.500 zł. Od dnia 1 kwietnia 2014r. A. P. stała się niezdolna

do pracy. W ocenie ZUS, zmiana wysokości wynagrodzenia A. P. miała jedynie na celu uzyskanie przez ubezpieczoną wyższego zasiłku chorobowego i nie była związana ze zmianą warunków zatrudnienia i zwiększeniem obowiązków. Jak wskazał organ rentowy, A. P. przez trzy i pół roku była zatrudniona na stanowisku asystentki zarządu i wykonywała wszelkie czynności związane z obsługą administracyjną biura, poczty, dokumentów szkolnych, za co otrzymywała co najwyżej minimalne wynagrodzenie. Z pochodzącego z 2010r. zakresu prac A. P. jako asystentki zarządu wynika, że już wtedy do jej obowiązków należało dokonywanie czynności w ramach marketingu i reklamy, co obejmowało prowadzenie fanpage szkoły oraz prowadzenie strony internetowej. Organ rentowy podniósł, iż (...) sp. z o. o. ma zaległości w regulowaniu składek wobec ZUS. Płatnik składek nie przedstawił również żadnych dokumentów, które potwierdzałyby fakt zlecenia administrowania stron internetowych firmie zewnętrznej przed dniem 1 marca 2014r., która otrzymywałaby z tego tytułu systematycznie miesięczne wynagrodzenie. Przed 1 marca 2014r. ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie przelewem, natomiast po tej dacie pensja miała zostać jej wypłacona w gotówce. N. osoba, która przejęła część obowiązków A. P., podjęła pracę w wymiarze ¼ etatu, a wynagrodzenie, które otrzymuje, nie jest nawet w najmniejszy sposób zbliżone do wynagrodzenia ubezpieczonej. Jednocześnie, wynagrodzenie na poziomie 4.500 zł jest najwyższym, jakie otrzymywał jakikolwiek pracownik płatnika składek. Ustalenie zatem wynagrodzenia ubezpieczonej było, zdaniem ZUS, sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i w konsekwencji jest nieważne.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła A. P.. Wskazała, iż decyzja ZUS wynika z błędnego ustalenia stanu faktycznego sprawy. Podała, iż umowę o pracę zawarła w dniu 1 marca 2014r. O tym, że znajduje się w ciąży, dowiedziała się od lekarza ginekologa w dniu 21 marca 2014r. A. P. stwierdziła, iż wynagrodzenie w kwocie 4.500 zł kształtuje się na poziomie średniej wysokości na objętym przez nią stanowisku. Wzrost wynagrodzenia jest przy tym proporcjonalny do wzrostu zakresu i czasu pracy. Strona internetowa płatnika składek- „florystyka.com” istnieje od początku tego przedsiębiorstwa, tj. od 2009r. Od samego początku do 28 lutego 2014r. stroną internetową zajmowała się prezes zarządu, M. N.. W 2013r. podmiot ten otworzył nową stronę internetową- „wypożyczalniadlaflorystów.pl”, którą również koordynowała M. N.. W międzyczasie, u płatnika składek zaistniała potrzeba znalezienia firmy, która zajęłaby się obsługą wyżej wymienionych stron internetowych. Podmioty, które miały wykonać tę pracę, nie zrealizowały należycie postawionego przed nimi zadania. Dlatego też A. P. od 1 marca 2014r. miała osobiście podjąć się znalezienia nowej firmy, przy pomocy której możliwym byłoby odpowiednie przygotowanie stron internetowych płatnika składek. Ubezpieczona była jedynym pracownikiem, który znał profil firmy i mógł realizować ten projekt. Wcześniej, strony internetowe płatnika składek nie wymagały systematycznej naprawy, dlatego też tylko w wyjątkowych przypadkach (...) sp. z o.o. zwracała się o pomoc do zewnętrznych podmiotów. Od 2014r. sytuacja finansowa płatnika składek poprawiła się, stąd też M. N. postanowiła umocnić wizerunek firmy poprzez dokonanie zmian na stronach internetowych. Ubezpieczona podniosła, iż od 2010r. do 1 marca 2014r. nieodpłatnie angażowała się w działania mające na celu poprawę wizerunku i profilu płatnika składek. Dobrowolnie również, jako pomoc asystencka prezesa zarządu, uczestniczyła w projekcie budowy nowych stron internetowych. Okoliczność ta nie może przesądzać o tym, iż od 1 marca 2014r. zakres obowiązków A. P. powiększył się.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie powołując się przy tym na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 8 czerwca 2016r. wydanym w sprawie IV U 1134/14 Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że podstawa wymiaru składek A. P. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. z o.o. od dnia 1 kwietnia 2014r. wynosi 4.500 zł. Na skutek apelacji organu rentowego wyrokiem z dnia 1 marca 2017r. Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uchylił w/w wyrok, zniósł postępowanie w sprawie po dniu 25 listopada 2015r. i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Apelacyjny stwierdził, że postępowanie po dniu 25 listopada 2015r. dotknięte było nieważnością, bowiem płatnik składek, który powinien być traktowany jako strona postępowania, po tej dacie nie został powiadomiony o czynnościach procesowych, a M. N. pełniąca funkcję prezesa w spółce została przesłuchana w charakterze świadka.

Płatnik składek przyłączył się do odwołania ubezpieczonej A. P..

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

(...) sp. z o. o. w W. istnieje od 2010r. W ramach swej działalności zajmuje się świadczeniem usług związanych z kwiatami, w tym prowadzi w systemie zjazdów weekendowych zajęcia z zakresu florystyki.

Ubezpieczona A. P. ukończyła studia magisterskie na kierunku turystyka i rekreacja. Od dnia 2 sierpnia 2010r. ubezpieczona była zatrudniona u płatnika składek (...) sp. z o.o. w W. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku asystent zarządu, za co otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1.400 zł brutto. Początkowo była to umowa na 3-miesięczny okres próbny, zaś od dnia 1 listopada 2010r. A. P. otrzymała umowę o pracę na czas nieokreślony, pozostałe warunki zatrudnienia pozostały bez zmian. Zakres obowiązków Asystenta Zarządu w firmie (...) sp. z o.o. w W., który ubezpieczona otrzymała w dniu 1 listopada 2010r., obejmował obsługę biura, obsługę egzaminów, czynności związane z księgowością, a także czynności obejmujące marketing i reklamę, w tym prowadzenie fanpage szkoły oraz prowadzenie strony internetowej (umowa o pracę z 1.11.2010r., zakres prac dla asystenta zarządu, umowa o pracę na okres próbny z 2.08.2010r. w aktach organu rentowego). Od 1 października 2011r. do 28 lutego 2014r. ubezpieczona zatrudniona była w wymiarze 1/2 etatu i otrzymywała wynagrodzenie równe połowie minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wynagrodzenie było wówczas płatne przelewem, potem zaś gotówkowo.

Pismem datowanym na 1 marca 2014r. ubezpieczona A. P. zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. aneks do umowy o pracę zawartej 1 listopada 2010r. na czas nieokreślony na stanowisku (...) Manager w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 4.500 zł brutto. Wynagrodzenie było wypłacane gotówką. Oprócz dotychczasowych obowiązków, ubezpieczona miała zajmować się prowadzeniem i obsługą jako administrator stron www.florystyka.com oraz www.wypożyczalniadlaflorystow.pl. (...) jej zadań w tym zakresie należało uzupełnianie bieżących informacji na stronie, dokonywanie zmian i korekt na stronie oraz wprowadzenie nowych elementów strony (aneks do umowy o pracę zawartej 1.11.2010r., zakres obowiązków dotyczących stanowiska (...) Manager w aktach organu rentowego).

W drugiej połowie marca 2014r., podczas wizyty u lekarza ginekologa, ubezpieczona dowiedziała się, że jest w ciąży. Od 1 kwietnia 2014r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy, a w dniu (...) urodziła dziecko, po czym przebywała na urlopie macierzyńskim. W dniach od 6 października 2015r. do 10 listopada 2015r. ubezpieczona korzystała z urlopu wypoczynkowego za rok 2014 r. Obecnie ubezpieczona korzysta z trzyletniego urlopu wychowawczego.

W okresie niezdolności do pracy ubezpieczonej, płatnik składek zatrudnił, stosownie do zapotrzebowania, nowego pracownika O. B. w wymiarze 1/4 etatu. Przejęła ona jedynie część obowiązków ubezpieczonej w zakresie prowadzenia sekretariatu i strony internetowej www.florystyka.com, nie zajmowała się drugą stroną spółki – www.wypożyczalniadlaflorystow.pl. (...) zadania ubezpieczonej wykonywała prezes zarządu płatnika składek - M. N..

Płatnik składek posiada zadłużenie w opłacie składek na ubezpieczenia społeczne od 2012 roku.

Przedstawione ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o powołane dokumenty oraz częściowo w oparciu o zeznania ubezpieczonej oraz przesłuchanej w imieniu płatnika składek – prezesa zarządu Spółki (...) M. N. (k. 182v-185 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. P. nie zasługiwało na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Z kolei art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 w/w ustawy stanowią, że obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, a obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie z art. 18 ust. 1 tej

ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

Z mocy art.83 ust.1 pkt 3 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych może skontrolować wysokość wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i dokonać w tym zakresie ustaleń, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składki na to ubezpieczenie zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa. Podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie za pracę, które powinno być wynagrodzeniem godziwym, a więc należnym, właściwym, odpowiednim, rzetelnym, uczciwym i sprawiedliwym oraz powinno być ekwiwalentne do wykonywanej pracy. Należy podkreślić, że prawo do godziwego wynagrodzenia znajduje gwarancję ustawową, przewidzianą w art.13 kodeksu pracy. W myśl tej regulacji warunku godziwości wynagrodzenia nie spełnia wynagrodzenie, które nie osiąga wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. W świetle powyższego uzasadniony jest wniosek, że wynagrodzenie godziwe to wynagrodzenie adekwatne - ekwiwalentne do rodzaju wykonywanej pracy, przy czym nie niższe od wynagrodzenia minimalnego. Wprowadzenie gwarancji minimalnego wynagrodzenia, a zatem zakaz ustalania wynagrodzenia poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę nie oznacza jednak w pełni dowolnego ustalania wysokości wynagrodzenia w myśl zasady, że im wyższe wynagrodzenie za pracę tym bardziej godziwe. Jak już wskazano wynagrodzenie stanowi odpłatę za wykonywaną pracę, a zatem powinno być ustalone jako ekwiwalent wykonywanej pracy. Stąd też, tak jak nie jest godziwe wynagrodzenie nie osiągające wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, tak też za wynagrodzenie, które nie jest godziwe może być – w okolicznościach danej sprawy – uznane wynagrodzenie nadmierne w stosunku do rodzaju i zakresu wykonywanej pracy. W tym kontekście ocena godziwości, a przez to ekwiwalentności wynagrodzenia za pracę wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza - co ma istotne znaczenie przy rozstrzygnięciu przedstawionego zagadnienia - rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji. W judykaturze Sądu Najwyższego funkcjonuje pogląd, że przyznanie rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach uznane za nieważne. Podstawą jest naruszenie zasad współzycia społecznego, polegające na świadomym osiągnięciu korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. Ocena wysokości wynagrodzenia uzgodnionego przez strony stosunku pracy na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych ma istotne znaczenie z uwagi na okoliczność, że ustalanie podstawy wymiaru składki z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy następuje w oparciu o przychód, a więc wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne (por. uchwała SN z dnia 27 kwietnia 2005r., II UZP 2/05, Legalis nr 68453; wyrok SA w Łodzi z dnia 15 lipca 2016r. III AUa 1852/15, Legalis nr 1509095; wyrok SA w Gdańsku z dnia 9 marca 2016r., III AUa 1701/15, Legalis nr 1435305).

W niniejszej sprawie tytuł ubezpieczenia A. P. stanowiła umowa o pracę zawarta z płatnikiem składek (...) sp. z o.o. w W.. Organ rentowy nie kwestionował faktycznego zawarcia w/w umowy o pracę ani też okoliczności rzeczywistego świadczenia pracy przez odwołującą się na rzecz płatnika składek. Kwestią sporną była wyłącznie wysokość podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia, którą od dnia 1 marca 2014r. strony określiły na kwotę 4.500 zł brutto.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że stanowisko organu rentowego zawarte w zaskarżonej decyzji jest prawidłowe. ZUS zasadnie ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe A. P. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. od dnia 1 marca 2014r. w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, czyli w wysokości, jaką strony określiły w umowie o pracę z dnia 2 sierpnia 2010r. Ubezpieczona do dnia 1 marca 2014r. otrzymywała wynagrodzenie za pracę w wysokości minimalnego wynagrodzenia, a w okresie, gdy była zatrudniona na 1/2 etatu w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia. W ocenie Sądu zmiana stanowiska ubezpieczonej nie była zmianą istotną, bowiem dokonano jedynie przekształcenia nazwy stanowiska z (...) na (...). Odnośnie zakresu obowiązków, to co do zasady pozostały one bez zmian (obsługa biura, sekretariatu, czynności z zakresu księgowości, marketingu i reklamy), uszczegółowieniu podlegały wyłącznie obowiązki związane z administrowaniem stronami internetowymi. Wskazano, że do zadań (...) dodatkowo przysługuje: prowadzenie i w pełni obsługiwanie stron internetowych www.florystyka.com i www.wypożyczalniadlaflorystow.pl jako administrator strony, w tym uzupełnianie bieżących

informacji na stronie, dokonywanie zmian i korekt na stronie oraz wprowadzanie nowych elementów strony. Jak zasadnie zauważył organ rentowy już w zakresie obowiązków z dnia 1 listopada 2010r. ubezpieczona miała ujęte prowadzenie fanpage Szkoły i prowadzenie strony internetowej. Powyższe świadczy o tym, że w dniu 1 marca 2014r. ubezpieczonej nie powierzono nowych obowiązków, lecz dokonano sprecyzowania dotychczasowego zakresu czynności, konkretyzując strony internetowe, które miała administrować. Zdaniem Sądu nie zostało wykazane przez strony, że istniało uzasadnienie do podwyższenia wynagrodzenia ubezpieczonej z minimalnego wynagrodzenia o pracę do kwoty 4.500 zł. Zeznania ubezpieczonej i M. N. – prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. w W. - słuchanych w charakterze stron Sąd ocenił jako nieprzekonujące i w wielu aspektach niespójne. Z jednej strony ubezpieczona i płatnik składek wskazują, że od jesieni 2013r. doszło do poprawy sytuacji finansowej spółki, co pozwoliło na podwyższenie wynagrodzenia A. P. z kwoty 652,66 zł netto miesięcznie do kwoty 3.201,58 zł netto (4.500 zł brutto), z drugiej zaś strony płatnik składek zwrócił uwagę, że od 2012r. spółka ma zaległości w opłacie składek i będzie podlegała likwidacji z uwagi na złą sytuację finansową. W zeznaniach tych zachodzi oczywista sprzeczność, nie dająca podstaw do uznania, iż sytuacja finansowa spółki poprawiła się na tyle, by można było podwyższyć wynagrodzenie ubezpieczonej, w szczególności wobec zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne. Niezrozumiała jest bowiem sytuacja, w której istnieją środki uzasadniające wielokrotne podwyższenie wynagrodzenia ubezpieczonej, przy jednoczesnym braku środków do spłaty zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Wskazać przy tym należy, że z zeznań prezesa zarządu płatnika składek wynika, że spółka miała odnotować poprawę sytuacji finansowej związaną z pozyskaniem nowych słuchaczy już od jesieni 2013r., tymczasem aż do wiosny 2014r. ubezpieczona była wynagradzana kwotą 652,66 zł netto miesięcznie. Co więcej deklarowana przez płatnika składek poprawa sytuacji spółki nie skutkowało zatrudnieniem nowego pracownika na miejsce ubezpieczonej podczas jej długotrwałej nieobecności, pomimo unowocześnienia stron internetowych oraz tego, że spółka miała perspektywy rozwoju. Zatrudniona została O. B., lecz zakres jej obowiązków obejmował przede wszystkim prowadzenie sekretariatu i strony internetowej www.florystyka.com, a tym samym nie był to całłościowy zakres czynności ubezpieczonej, gdyż nie administrowała ona strony www.wypożyczalniadlaflorystow.pl. (...) można uznać za wiarygodne zeznań, że administrowanie w/w stron zajmowało bardzo dużo czasu, podczas gdy O. B. wykonywała czynności administratora tylko w niewielkim zakresie. Nawet gdyby przyjąć, że administrowanie stron było tak czasochłonnym i wymagającym zajęciem, że skutkowało podwyższeniem ubezpieczonej wynagrodzenia do kwoty 4.500 zł, to spółce powinno zależeć na utrzymaniu tego stanu rzeczy. Niemniej jednak nie zatrudniono żadnego pracownika do wykonywania tych czynności, a także nie nawiązano współpracy z podmiotem zewnętrznym celem ich dalszego realizowania. W ocenie Sądu nie było zatem podstaw do podwyższenia wynagrodzenia ubezpieczonej, skoro de facto nie dokonano zmian w zakresie jej obowiązków. Co więcej sytuacja finansowa spółki nie była dobra, powiększało się zadłużenie z tytułu składek. Wątpliwości - w całokształcie okoliczności sprawy - budzi również wypłata wynagrodzenia w formie gotówkowej, w sytuacji, gdy wcześniej, znacznie niższe wynagrodzenie było wypłacane na konto ubezpieczonej. Ubezpieczona wskazała, że podpisywała listy płac. Przedłożone dokumenty nie stanowią jednak listy płac, ale są do dowody polecenia dokonania wypłat kasie. Z chwilą, gdy strony internetowe zostały unowocześnione, a była to wspólna praca ubezpieczonej, grafika i informatyka, to później administrowanie stron nie było zajęciem wymagającym całodziennego nakładu czasu, co potwierdziły zeznania ubezpieczonej, w których wskazała, że nie było potrzeby codziennej pracy na stronie internetowej, a jedynie raz w tygodniu musiała dokonywać określonych zmian. Wobec powyższego kierując się kryterium ekwiwalentności wynagrodzenia za pracę Sąd doszedł do przekonania, że umówione przez strony wynagrodzenie za pracę na rzecz ubezpieczonej od dnia 1 marca 2014r. jest nieekwiwalentne w stosunku do wykonywanej pracy i nie może stanowić podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonej. Uprzednio bowiem te same strony odpłatność za tego samego rodzaju pracę określiły na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Wobec powyższego Sąd ocenił zaskarżoną decyzję jako prawidłową, a odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie słuszności, odstępując od obciążania ubezpieczonej kosztami procesu, gdyż obecnie nie pracuje i opiekuje się dzieckiem, co stanowi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art.102 kpc.